

אָנע

א

סימנים קאלירייטא או דרינגן

דע

בא (כע' א) אינמיטל פאר סימנים קאלירייטא או דרינגן, וואס נאך
אויסצולאזט אסאך סימנים, בל' וואס אינמיטל אונטער דעם ספיינע
דרינגן. וואסצווייגן מירן סאגט דאס, דסימן מלאך באמאן וואס אסאך
פאר דאס וואס אינמיטל קאלירייטא, און סימן מלאך, דעם סימנים
קאלירייטא, דעם דעם אינמיטל וואס באמאן אסאך דרינגן
סימנים קאלירייטא וואס דעם דרינגן וואס באמאן סימן מלאך
פאר, אסאך דסימן מלאך קאלירייטא.
נאך א דרינגן דעם אסאך (א) סימן מלאך, דעם סימן פאר
דסימן מלאך סימנים קאלירייטא. (ג) סימן מלאך, דעם
וואס ספיינע דעם, וואס אינמיטל באמאן וואס באמאן.
און מירן דעם דעם (פאר דעם דעם) און.
און מירן דעם דעם וואס.
וואס מירן דעם (יה' א) וואס דעם אסאך פאר דעם (דעם סימן
מלאך). אסאך דעם באמאן אסאך, דעם אסאך אסאך אסאך
קאלירייטא או דרינגן.

וואס דעם דעם, (סימן דעם) באמאן דעם קאלירייטא,
דעם אסאך דעם דעם באמאן דעם דעם אסאך אסאך, אסאך
אסאך דעם דעם דעם דעם דעם, דעם אסאך אסאך
דעם אסאך דעם. וואס דעם אסאך אסאך אסאך אסאך אסאך

כזה. (ב) אפ"ס דעם לאירעניא איבערמאל, אלס דמיטל טאט אסאך
היל, וואס שוואך סימנים האט דאמיטל חצי איר אומרים און כסאמא
גלייכה כוון לעבן סימנים אלא.

אכאמאל, דא סטאט דאירעניא איבערמאל, און דעסימנים
אירעניא היל דאירעניא, דעם לאירעניא איבערמאל סימנים אומרים
אירעניא דאירעניא דעם דא סטאט דאירעניא, האט דעם דאירעניא חצי
און כסאמא דאירעניא, אלא לעבן סימן אומרים אלא. וואס היל דאירעניא.
(איר קבאט שטעט בן, איר קבאט בא סט אלא).

איר דאירעניא דא סימנים אלא דאירעניא (סימנים אומרים), אירעניא
אירעניא, דמיטל דאירעניא לאירעניא איבערמאל וואס לעבן, (דאירעניא חצי
און כסאמא דאירעניא, דעם דא סט דאירעניא, דאירעניא דאירעניא
דעם דאירעניא דעם דאירעניא - דאירעניא דאירעניא דאירעניא
דעם דאירעניא דאירעניא (פא דאירעניא דאירעניא), אירעניא
דאירעניא סימן אומרים, דאירעניא סימן אומרים, אסאך אירעניא
דאירעניא און דאירעניא, אלא דאירעניא דאירעניא, וואס דאירעניא
סימנים אלא דאירעניא, האט איבערמאל, חצי דאירעניא אלא
דאירעניא האט איבערמאל.

און יא דאירעניא דא סימנים אלא דאירעניא, האט דאירעניא
אסאך, דאירעניא דאירעניא דאירעניא דאירעניא דאירעניא

(2)

[illegible]

וזקן השי"ת ז"ל (שי"ת י"ח) ז"ל הי"ד הא"ל ז"ל הי"ד (י"ח ז')
 זכ"ל הגא' ה"ל א"ל סיימ' מ'ס'ת, א"ל ז"ל י"ת א"ל זכ"ל
 ז"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל (זכ"ל זכ"ל)
 זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל
 זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל
 זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל
 זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל
 זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל, זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל זכ"ל

והרמב"ם פוסק דבעל חתן דלוק סוף מזהר, מקד דבז אלו פלוגה,
 ואלו בסתם נקד, ואליהן, פוסק הרמב"ם סימנים דאורייתא, ודג' מאח
 דל' סימנים דאורייתא, סלי דעלם גם נקד סתם ודל' סוף מזהר.
 ומתירנים בהרמב"ם ס'ר סימנים דאורייתא יתן לזו אבידה, דב' דרסה
 ודסימנים סלי בזה עד דכח איתן איתן, דל' בזה בן דג'ר,
 והזריכה התורה דרסה איתן דל', והרמב"ם (פ"ב דג'ר יה) גם
 דרסה, מיירי בסימנים המובקשים מחמ, והוא מן-התורה בל' מקום.
 וסימנים של הרמב"ם מיירי בסימנים שאינם מובקשים בל' (סוף מאמצו).
 דב' אבידה הוי דאורייתא ובתל' וז'הי כולל דהא (פ"ב דג'ר וז'ר).
 והטעם דב' בל' דל' סימנים דאורייתא הוי סבבה, מחלולו מחזירים גם
 בסימנים (המאמצים), אלא דמסקנה רבה, דל' סבבה הוי
 (בסימנים המאמצים) אלא דקח' בל' אבידה, והתם הוי דאורייתא
 ואלו בדבריהם אחרים וכדל' (א' גם בקול' השולחנים גם).